

Elhunyt d. dr. Tőkés István

2016. január 15-én, életének 100. évében, rövid szenvedés után adta vissza lelkét Teremtőjének d. dr. Tőkés István nyugalmazott teológiai tanár, egyházkerületi főjegyző. Gyászjelentése ekként foglalta össze személyiségének jellemzőit:

„Magával hozta a múltból lelkész és tanító őseinek szellemiségét, egyházának és nemzete egészének szeretetét.

Püspöki titkárként, egyházkerületi előadó-tanácsosként, majd teológiai tanárként hűen látta el a rábízottakat. Választott tisztségeiben, egyházkerületi missziói előadóként és főjegyzőként, a *Református Szemle* szerkesztőjeként mindenkor Anyaszentegyháza javát tartotta szem előtt. Mindig készen állt a szószéki szolgálatra: a tiszta

Ige hirdetőjeként fáradhatatlanul járta Erdély kis és nagy gyülekezeteit, prédikációiban a szórványok kevesei közé is elvitte a bátorítást és a reményt. Utolsó percig az Ige igazságait kutatta, és arra kereste a választ: mit üzen népének ma, itt és most Krisztus megváltó munkája.

Amikor elmúlt az ideje a hallgatásnak, és eljött az ideje a szólásnak (Préd 3,7), az igazság kimondója és harcosa lett. Nem törte meg sem erő, sem hatalom, sem kényszerű nyugdíjazás: csodálatra méltó erővel tanult, írt, dolgozott tovább, és megbízatásként fogadta el azt is, hogy Urától hosszú, nyugalmas alkotóidőt kapott ajándékba.

Hitte és hálával vallotta Gondviselője megváltó biztatásának igéjét: *meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely nagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.* (Róm 8,38–39)”

2016. január 21-én mintegy ezren gyűltek össze a Farkas utcai református templomban tartott temetési istentiszteletre, hogy végső búcsút vegyenek dr. Tőkés István professzortól, és meghalgassák Isten Igéjének vigasztalását, amelyet dr. Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke hirdetett az 1Móz 25,8 alapján. Az igehirdetés után a Kolozsvári Református Kollégium kórusa szolgált, majd Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke, dr. Adorjáni Zoltán, a Protestáns Teológiai Intézet dékánja és Kovács Sándor kanonok, a Kolozs-Dobokai Egyházmegye főesperese emlékezett meg Tőkés Istvánról, illetve méltatta őt.

Tőkés István földi maradványait a Házsongárdi sírkertben helyezték nyugalomra. Sírhintja felett Bogdán Zsolt színművész szavalta el Ady Endre általa sokszor idézett *Köszönöm, köszönöm, köszönöm* című költeményét.

A továbbiakban a temetési igehirdetés és búcsúbeszéd szövegeit közöljük.

Szentlélektől ihletett gyászjelentés

*És kimúlék és meghala Ábrahám,
jó vétségben, öregeen és betelve az étellel,
és takarították az ő népéhez.*

(1Móz 25,8)

Keresztyén testvéreim, gyászoló gyülekezet!

A felolvasott ige Ábrahám haláláról értesít bennünket rövid, tömör megfogalmazásban. Olyan ez a tudósítás, mint egy gyászjelentés. Aki rákényszerült már gyászjelentés fogalmazására, az tudja, hogy milyen nehéz egy egész emberi életet néhány mondatban összefoglalni. Ilyenkor nagyon sok mindent szeretnénk elmondani: keressük a szavakat, hogy érzékeltessük, milyen sokat jelentett számunkra az, akit elveszítettünk; utalni szeretnénk a küzdelmeire, szenvedéseire, csalódásaira, de a tartására, szeretetére, hitére és egész életében hűségesen végzett szolgálatára is.

A gyászjelentés szabta keret azonban igazából csak a tények rövid felsorolását teszi lehetővé: akit nekünk ajándékozott Isten, aki néhány évtizedet velünk volt e földi létben, az elhunyt, meghalt és eltemették. A felolvasott mondatot viszont a Szentlélek fogalmazta, s nem véletlen, hogy neki sikerült az Ábrahám haláláról szóló tudósítást három tömör gondolatban összefoglalnia: 1. jó vétségben halt meg; 2. betelt az étellel; 3. takarították az ő népéhez.

Néhány nappal ezelőtt hozzánk is gyászjelentés érkezett: egyházkerületünk egykori püspökhelyettese, teológiánk egykori tanára életének 100. esztendejében elhunyt. A hír hallatán meglevenedtek előttünk képek, események, felidézünk az elmúlt évszázad vele együtt megélt eseményeit. A koporsó előtt állva kérjük a Szentlélek Istent, aki összefoglalta Ábrahám életét, legyen a mi segítségünkre abban, hogy Tőkés Istvánnak nagyon gazdag életéről méltóképpen tudjunk megemlékezni.

1. Az ige megállapítja, hogy Ábrahám *jó vétségben* halt meg. Ez azt jelenti, hogy hosszú ideig élt, megtapasztalta az öregkor szépségét és örömeit is, teljes, befejezett életet élt. Élete nem volt derékba tört élet, Isten megadta neki, hogy beteljesítse küldetését.

Milyen jó, hogy nemcsak Ábrahámról, de Ábrahám fiáról, Tőkés Istvánról is elmondható, hogy jó vétségben, földi életének 100. esztendejében hunyt el, és